

(Φωτό από το αστυνομικό τμήμα της Κω)

Απελπισία, εξαθλίωση, απόγνωση, εγκατάλειψη,

όσες λέξεις και αν σκεφτούμε καμία δεν αρκεί για να περιγράψει την κατάσταση με τους πρόσφυγες στην Κω. Το νησί, ως γνωστόν, τους τελευταίους μήνες δέχεται τεράστια κύματα προσφύγων από τις γειτονικές ακτές, εκατοντάδες ανθρώπους, στην πλειοψηφία τους Σύριοι, που καθημερινά διασχίζουν τη Μεσόγειο μέσα σε καρυδότσουφλα για να σώσουν τη ζωή τη δική τους και των παιδιών τους από τον πόλεμο, για να ξεφύγουν από την άνιση μάχη με το θάνατο. Κάποιοι από αυτούς τα κατάφεραν και κάποιοι από αυτούς έφτασαν στην Κω.

Με έναν κατά προσέγγιση υπολογισμό, μπορούμε να πούμε πως αυτή τη στιγμή στο νησί βρίσκονται πάνω από 2000 άνθρωποι οι οποίοι περιμένουν την έκδοση των χαρτιών τους για να περάσουν στην Αθήνα και έπειτα στην αναζήτηση μιας καλύτερης μοίρας...δηλαδή Αμυγδαλέζα, Πεδίον του Άρεως ή Ελαιώνα.... Από τους 2000 αυτούς ανθρώπους, η μεγάλη πλειοψηφία διαμένει προσωρινά στο εγκαταλελειμμένο ξενοδοχείο "Captain Elias", κτίριο που παραχωρήθηκε από την τράπεζα Πειραιώς (χμμ) στο αρμόδιο Υπουργείο από τον Απρίλιο ως προσωρινή λύση στέγασης των ανθρώπων. Η λέξη λύση είναι μάλλον προσβολή στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφού όταν λέμε εγκαταλελειμμένο το εννοούμε με την πιο κυριολεκτική έννοια του όρου: το κτίριο δεν είναι ικανό να στεγάσει ποντίκια, πόσο μάλλον εκατοντάδες ανθρώπους οι οποίοι καθημερινά βρίσκονται στοιβαγμένοι σε έναν χώρο-κολαστήριο χωρίς νερό, χωρίς ρεύμα, χωρίς αποχετευτικό σύστημα και πλέον χωρίς φαγητό.

Να εξηγήσουμε τώρα πως έχει προκύψει το τελευταίο: όταν πριν από 2 μήνες παρότι η κατάσταση ολοένα και επιδειωνόταν έγινε σαφές πως ούτε η πολιτεία ούτε οι τοπικές αρχές έκαναν κάτι για να βοηθήσουν, συγκροτήθηκε η πρωτοβουλία "ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΩΣ" η οποία με τις λιγοστές της δυνάμεις ανέλαβε τη σίτιση και την κάλυψη όποιων άλλων αναγκών μπορούσε των προσφύγων στο χώρο. Τι σήμαινε αυτό πρακτικά; Μια χούφτα εθελοντών, με τη βοήθεια κάποιων Μ.Κ.Ο, έπρεπε να αδειάζει την τρύπια αποχέτευση του ξενοδοχείου κάθε 2 μέρες για να μην πλημμυρήσει η περιοχή. Μια χούφτα ανθρώπων έπρεπε να συγκεντρώνει καθημερινά ρούχα, παπούτσια και ο,τι άλλο χρειαζόταν βασισμένη σε δωρεές κατοίκων του νησιού. Μια χούφτα ανθρώπων έπρεπε καθημερινά να συγκεντρώνει φαγητό από ξενοδοχεία και τοπικούς παραγωγούς και να διανέμει τις μερίδες στους πρόσφυγες, μερίδες ωστόσο που ολοένα και μειώνονταν ενώ οι το πλήθος των ανθρώπων μεγάλωνε. Η κατάσταση έφτασε σε ένα θλιβερό κρεσέντο με 350 μερίδες φαγητού απέναντι

σε ουρές 1000 ανδρών, γυναικών και παιδιών κατά κύριο λόγο υποσιτισμένων. Στις 27 Ιουλίου, λοιπόν, η “ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΩΣ” με συνέντευξη τύπου ανακοινώνει πως η κατάσταση την έχει ξεπεράσει σε όλα τα επίπεδα και πως από τις 3 Αυγούστου δεν θα διανέμουν πλέον φαγητό στους ανθρώπους που βρίσκονται στο “Captain Elias”, εκτός και αν δεχθούν τη βοήθεια που χρειάζονται από την πολιτεία και από τον Δήμο Κω. Ως εκ τούτου από τη Δευτέρα 3 Αυγούστου οι εκατοντάδες άνθρωποι που βρίσκονται στο “Captain Elias”, μεταξύ των οποίων και εκατοντάδες παιδιά, δεν έχουν την παραμικρή πρόσβαση σε πράγματα στοιχειώδη, όπως μια μπουκιά φαγητό.

Την εικόνα αυτή της απελπισίας ολοκληρώνουν οι υπόλοιπες εκατοντάδες πρόσφυγες που βρίσκονται σε όλο το νησί προσπαθώντας να βρουν καταφύγιο κάτω από δέντρα, μέσα σε σκηνές, στο λιμάνι, σε πάρκα κτλ κτλ. Όλοι υπό συνθήκες απάνθρωπες, δίχως καμία βοήθεια, αφημένοι στη μοίρα τους. Όλες αυτές τις μέρες που περνούν και μετρούμε ανθρώπους που λιμοκτονούν, μικρά παιδάκια που δεν έχουν ούτε γάλα να πιούν η κ. Τασία Χριστοδουλοπούλου τι κάνει; Απολύτως τίποτα είναι η απάντηση σε αντίθεση με τον δήμαρχο Κω που είναι συνεχώς ενεργός. Από δηλώσεις του τύπου “οι πρόσφυγες κάνουν κακό στην εικόνα του νησιού και διώχνουν τον τουρισμό” μέχρι την αποστολή της αστυνομίας του νησιού να εκκενώσει πάρκο στο λιμάνι στο οποίο είχαν βρει καταφύγιο οικογένειες προσφύγων (το πάρκο τώρα φυλάει ιδιωτικός security), ο δήμαρχος δείχνει τις προθέσεις του όσο πιο ξεκάθαρα γίνεται.

Αν δεν θέλουμε να δούμε συνέπειες ολέθριες- ακόμα πιο ολέθριες από αυτές που βλέπουμε τώρα- θα πρέπει να δοθεί μια λύση στην κατάσταση αμέσως. Πόσο καιρό ακόμη θα είναι οι χιλιάδες αυτοί άνθρωποι δίχως στον ήλιο μοίρα; Πόσο καιρό ακόμη θα είναι έρμαια των χειρότερων ρατσιστικών κοινωνικών αντανακλαστικών που μιλούν ακόμη και για δημιουργία φασιστικών περιπόλων για πογκρόμ (<https://mpalothia.wordpress.com/2015/08/07/κως-προσπάθεια-για-την-δημιουργία-φασ/>)ενάντια των προσφύγων στην Κω; Εμείς περιμένουμε και όσο περιμένουμε κρατάμε στο μυαλό μας την πιο δυνατή εικόνα αυτού του καλοκαιριού: το μικρό κοριτσάκι, προσφυγόπουλο από τη Συρία, που έπαιζε κάτω από ένα δέντρο και όταν πήγαμε κοντά του να του μιλήσουμε ένωσε τα χέρια του για να μας δείξει πως κοιμόταν και μετά τρομαγμένο μας φώναξε “μπουμ μπουμ μπουμ”.

Ανταπόκριση από Κω για το Δρομογράφο @tomikropsari

Πηγή: Δρομογράφος